

Soorten toetjes

Het beste deel van de maaltijd?

Dat is voor veel mensen het **toetje!**

Je eet het na de rest van het eten.

Daarom heet het **nagerecht**.

Of met een Frans woord: *dessert*.

Je zegt:
desSER.

Welk toetje eet jij het liefst?

Eet je er elke dag eentje?

Of maar af en toe?

Er zijn veel soorten toetjes.

Veel meer dan je denkt.

Vaak zijn toetjes **zoet**.

Denk aan vla.

En soms zijn ze juist **zout**.

Zoals een plankje met kaas.

Soms zijn toetjes zelfs **pittig**!

Brrr ... vies, toch?

Of niet?

In dit boek lees je er meer over.

Laten we kijken welke toetjes er zijn.

Mmm, loopt het water je al in je mond?

Waar komt het woord toetje vandaan?

Het woord toetje komt van **toet**.

Dat is een ander woord voor mond.

Je toet is ook je gezicht.

Na het eten iets zoets in je mond stoppen?

Dat vonden mensen vroeger al lekker.

Het was vaak iets kleins.

Want je had al een hele maaltijd op.

Dus werd toet toetje.

Een lekker hapje voor de mond.

Alles van tafel

Het woord **dessert** komt van *desservir*.

Dat is in het Frans: **afruimen**.

Na het eten moest alles van tafel.

De borden en al het bestek.

Je eet geen toetje met een vieze lepel.

Dan proef je soep en ijs tegelijk.

Dat is pas vies!

Daarna kwam het toetje op tafel.

En je kreeg er schoon bestek bij.

Tip

Help mee en ruim de tafel af!

Dan is het eerder tijd voor het toetje.

Slim toch!

Het eerste nagerecht

Een toetje na het eten is voor ons niet gek.
Vroeger ging het anders.
Toen aten mensen ook wel een toetje.
Maar dat kreeg je bij de rest van het eten.
Je at dus alles door elkaar.
Hoe kwam het toetje er na het eten?

Er was eens een prins in Parijs.
Hij heette Aleksandr Koerakin.
De prins kwam uit Rusland.
Koerakin leefde van 1752 tot 1818.
Hij wilde het toetje pas aan het eind op tafel.
En niet alles in één keer.

De **regels** bij het eten waren toen heel streng.

Je mocht niet van tafel.

Zelfs niet om te plassen!

Je mocht niet vragen:

‘Wil je me die schaal even geven?’

En je mocht je arm niet strekken.

Dus je kon alleen eten wat vlak voor je stond.

Stel je voor ...

Staat er iets zoets op tafel,

kun je er net niet bij!

De prins eiste voor het toetje een lege tafel.

De vieze borden gingen naar de keuken.

Zo kwam er plek voor iets zoets.

Dank je wel, prins!

Zoute pudding

Vroeger aten we heel andere toetjes dan nu.
Bij pudding denk je vast aan zacht en zoet.
Maar ooit was het juist **hartig**.
Er zat vaak groente in.
En soms zelfs vis!

Waarom was dat zo?
Er was toen niet veel **suiker**.
Het was heel erg duur.
Alleen wie rijk was, kon het eten.
Pas 200 jaar geleden werd dit anders.
De prijs van suiker ging heel erg omlaag.
Vanaf toen aten meer mensen een zoet toetje.

Lust jij pudding met zalm toe?
Of toch liever wat vla?

Pudding-weetje

Weet je waar het woord **pudding** voor staat?

Gerecht in een linnen doek.

Je kookte het in een doek.

Niet in een pan.

‘Pudding’ komt ook uit het Frans.

Het komt van het woord *boudin*.

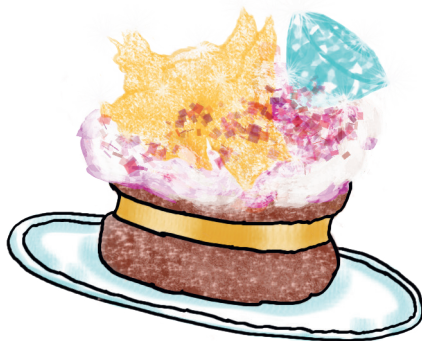
Dat is een soort **worst**.

Je deed de pudding in de darm van een dier.

Net als een worst.

Eet smakelijk!

Ben jij ook zo dol op **toetjes**?

Dan is dit boek iets voor jou!

Je leest gekke weetjes.

En hoe je zelf de tofste toetjes maakt.

Laat je verrassen.

Trek je schort aan

en stroop je mouwen op.

Dan gaan we aan de slag!

ik lees
informatief

NUR 287

ISBN 978 90 487 5584 4

9 789048 755844

AVI
E4

zwijzen